

**Fiatal magyar írók kapcsolatai az
új szovjet költészettel**

A magyar irodalmi folyóiratok — elsősorban a Nagyvilág és a Kortárs — már körülbelül egy év óta közlik fordításokban a fiatal orosz lírikusok verseit, annak az új szovjet költészetnek a termékeit, amelynek a képviselői éles harcban állnak a Szovjetunióban eddig hivatalosan fémjelzett pártvonalas irodalommal. Ezek a "lázadó" ifjú költők elsősorban a személyi érzelmek kifejezésének jogát követelik, az író és az egyéniség szabadságát hirdetik, és egy új emberiséget vállalnak, amely párt-, osztály- és nemzeti különbség nélkül magához ölel, testvérének érez minden embert, de különösképpen minden elnyomottat, üldözöttet. Ennek az új orosz lírának a fő képviselői Jevgenyij Jevtusenko, Andrej Voznyeszenszkij és Bulat Okudzsava.

Gergely Sándor, az 1945-ben Moszkvából hazatért pártíró, a "lázadó" szovjet irodalom termékeinek közlése miatt megtámadta a magyar irodalmi folyóiratokat, azt állítva, hogy azok egyoldaluan tájékoztatják a magyar olvasókat a mai szovjet irodalomról. Ám a Nagyvilág novemberi száma először hoz valóságos kis antológiát a szovjet fiatal költők verseiből, kiváló magyar költőknek Illyés Gyulának, Weörs Sándornak, Fodor Andrásnak, Jobbágy Károlynak, Rónai Györgynek, Képes Gézáknak, **Eörsi Istvánnak** és mások-

---

nak tolmácsolásában. Hírek szerint számos fiatal magyar író utazott az utolsó hónapokban a Szovjetunióba, kifejezetten azzal a céllal, hogy az új szovjet költők és írók és a magyar írók között szellemi kapcsolatot létesítsen. Ezt a mozgalmat mindkét állam kulturális vezetői eltürik, különösen amióta a Pravda, a szovjet párt hivatalos napilapja a szovjet pártidők és a fiatal írók harcában egyértelműen az utóbbiak mellett foglalt állást.